

utilbørlig, da der ikke er nogen Præsumption for, at han er fransk Undersaat, og da den nugældende Lov af 1898 aldeles ikke kræver noget saadant, men i og for sig giver det Barn, der er født af danske Forældre i Udlandet, Indfødsret. Jeg er ikke sikker paa, om den paagældende Person overhovedet havde behøvet at søge om Indfødsret, men naar han nu har gjort det, synes jeg, man kunde forlange af Ministeriet, at det skulde stille sig kulant til en Sag, som meget vel kunde behandles med en Fortolkning, som i alle Henseender faldt sammen med den, man plejer at anvende i saadanne Sager.

Jeg gaar ud fra, at den højtærede Indenrigsminister slet ikke kender noget til Sagen, og jeg vil da bede ham om at tage sig af den. Jeg kan ikke tro, at en Mand med hans jævne Tankegang og hele Opræden skulde have nogen videre Sympati med den meget bureaukratiske Tankegang, som er kommet til Orde i denne Skrivelse, hvor man mere søger at gøre Chikane mod vedkommende Person end at stille sig velvilligt overfor en Mand, som søger Indfødsret og har alle Betingelser for at faa det. Og jeg vil henstille til det ærede Medlem (Johnsen), der plejer at være Ordfører i disse Sager, og en meget skarpsindig og omhyggelig Ordfører, at han, hvis denne Sag kommer til Udvalget, vil tage velvilligt paa den. Thi her er ganske sikkert vist en urimelig Adfærd fra Ministeriets Side, og det er ikke urimeligt af Rigsdagen, som bl. a. er dertil, at paa-vise overfor den højtærede Minister, hvorledes Administrationen undertiden misbruger den Myndighed, der er tillagt den. Det vilde ikke være urimeligt, om den Ting blev rettet her ved Rigsdagens Behandling.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) har selvfølgelig Ret i, at det ikke er muligt for en Minister at kende de 600 à 700 Indfødsretssager, der hvert Aar passerer Indenrigsministeriets Kontorer, og selv om en hel Del Sager, der menes at være af tvivlsom Art, bliver forelagt Ministeren, er det naturligvis ikke muligt nogle Maaneder efter at kunne huske, hvilke Sager der har været forelagt, ejheller disse Sagers nærmere Omstændigheder. Hvorvidt det maaske efter de Oplysninger, som det ærede Medlem altsaa sad inde med om den paagældendes Fødsel, skulde være unødvendigt for den paagældende at erhverve Indfødsret, fordi Loven maaske

kan fortolkes paa den Maade, at han ikke behøver at søge om at faa Indfødsret, skal jeg gerne lade undersøge, forudsat at de paagældende Papirer endnu ligger i Ministeriet, og hvis det ikke er Tilfældet, vil de jo kunne skaffes til Veje. Naar det ærede Medlem fandt, at det var en uberettiget, en meningsløs Fordring — jeg tror nok, det var saa stærke Udtryk, det ærede Medlem brugte —, naar der var forlangt, at den paagældende Ansøger skulde godtgøre, at han ikke stod i undersaatligt Forhold til en anden Stat, saa er det sikkert ikke andet, end hvad der i sin Almindelighed forlanges. Jeg gør ærede Medlemmer opmærksomme paa, at de paa Indfødsretslovsforslagene og de derefter vedtagne Indfødsretslove opførte Personer er delte i to Afdelinger, hvoraf der til den første Afdeling, der paa det foreliggende Lovforslag omfatter de 411 af de 528 Personer, uden Forbehold meddeles Indfødsret, medens der for de fra Nummerne 412 til Slutningen opførte Personer er taget det Forbehold, at de inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden for Indenrigsministeriet skal godtgøre at være løst fra deres tidligere undersaatlige eller statsborgerlige Forhold. Deraf fremgaar altsaa, at der for Ministeriet, inden Lovforslaget endelig kan affattes, maa foreligge Oplysninger om, hvorvidt de paagældende staar i undersaatligt Forhold til andre Magter. Hvis de nemlig staar i saadant undersaatligt Forhold, skal de optages i den anden Afdeling, hvor Indfødsrettens Meddelelse er betinget af, at de inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden præsterer Bevis for, at de er løst fra det undersaatlige Forhold. Dette er sikkert Anledningen til, at det nævnte Spørgsmaal er stillet, og der er sikkert heller ikke blevet stillet den paagældende andre Spørgsmaal, end der i Almindelighed stilles til andre, naar det fornødne ikke fremgaar af de Oplysninger, der foreligger. Efter de Oplysninger, som det ærede Medlem fremkom med, skal jeg se mig foranlediget til at faa denne Sag nærmere undersøgt, og er det saaledes, at den paagældende med en mild Fortolkning af Loven eller — skal jeg sige — ifølge en for den paagældende hensynsfuld Fortolkning af Loven kan betragtes som havende Indfødsret, er Sagen jo dermed løst, men jeg skal for øvrigt gerne være villig til at forhandle den videre med det Udvalg, der maatte blive nedsat om Sagen. Det hører ganske vist til Sjældenhederne, at man optager Personer paa Lovforslaget under